

Ja učitelj

Projekat „Ja učitelj“ omogućio je djeci da jedan dan budu učitelji. Roditelji su bili uključeni kroz prezentacije, zajedničke aktivnosti i prenošenje znanja ili vještina. Neki su pomagali u pripremama, dok su drugi aktivno učestvovali s djecom.

Pedagoška uvjerenja

Rad sa djecom predškolskog uzrasta je jako odgovoran, ali ujedno izazovan i zanimljiv. Ono što mene pokreće i što je moj moto u radu jesu uspjesi koje vidim iza sebe - kada vidim da su djeca nešto usvojila i da ta znanja primjenjuju u svakodnevnom radu i životu i da se njihove navike mijenjaju na bolje - nema veće sreće i uspjeha za jednog odgajatelja. U radu volim disciplinu i rad. Dobra organizacija je pola završenog posla.

POLAZIŠTA

Djevojčica Ajla je izrazila želju da svoje drugare u vrtiću nauči napraviti Barbiku sa krilima od papira, Ova Ajlina aktivnost je motivisala i drugu djecu koja su željela da i oni jedan dan budu učitelji djeci u vrtiću i prenesu im neke svoje vještine i znanja. Na osnovu te Ajline ideje je nastala inovativna praksa “Ja učitelj”!

KO JE DJEVOJČICA AJLA???

Ajla Pinjić ima 6 godina i dolazi iz socijalno ugrožene porodice. Vrtić pohađa besplatno u saradnji sa Centrom za socijalni rad i Porodičnim centrom u Mostaru. Dijete je razvedenih roditelja, živi sa majkom i bratom bez ikakvih primanja, smješteni su u jednu soba koja im je i dnevna i spavaća soba i kupatilo. Djevojčica je puna ljubavi, jako kreativna, inteligentna i voli da crta, te jako voli da svoje vještine i znanja dijeli sa drugom djecom. Njeni crteži su uglavnom ispunjeni sa mnogo srca što je dokaz njene topline i ljubavi iako odrasta u jako teškim socijalnim uslovima. Uživa da se

kreativno izražava. Njeni crteži su uvijek tematski i jako sadržajni. Često improvizuje neke igre kako bi realizovala zamišljene sadržaje.

Jednog dana je izrazila želju da ona nauči djecu kako da naprave Barbiku sa krilima od papira. Bila je jako uporna u svojoj namjeri. Vidjela sam da joj to mnogo znači, a dobra je i poslušna i zna zainteresovati djecu sa svojim idejama i kreativnošću, rekla sam joj da ona sutra u vremenu kada budu usmjerene aktivnosti može djeci predstaviti svoju ideju i realizovati je sa djecom koja to budu željela. Također, sam joj rekla da može voditi cijeli jutarnji sastanak kao da je ona odgajateljica, a ja ću joj pomagati kao da sam joj asistent/pomoćnik! Dozvolila sam joj da može od kuće ponijeti nešto što ona smatra da joj je potrebno za realizaciju zamišljene ideje, a sve što ima u vrtiću da joj je na raspolaganju. Rekla je da ima plastična krila i da će njih ponijeti. Djecu smo upoznali da će Ajla sutra biti u ulozi učitelja, i da ima neku ideju za rad sa djecom, a da ću ja joj samo pomagati u svemu.

Ajla je sutra u vrtić donijela jedna plastična šarena krila kao za lutku vilu i to joj je bilo jedino i osnovno polazište za realizaciju ideje.

Ova Ajlina aktivnost je motivisala i drugu djecu koja su željela da i oni jedan dan budu učitelji djeci u vrtiću i prenesu im neke svoje vještine i znanja. Rekla sam im da ćemo se dogovoriti o svemu i da će svako dijete koje ima želju da svoje drugare nauči nešto imati priliku da to uradi.

I tako je jedna jako kreativna, inteligentna, topla, brižna i puna ljubavi djevojčica Ajla koja potiče iz teško socijalno-ugrožene porodice uvela u vrtić jedan nov način rada i planiranje dnevnih aktivnosti.

Ovim aktivnostima sam učvrstila vezu i saradnju porodice i vrtića, te omogućila roditeljima da i oni sa svojom djecom budu moderatori, realizatori i učitelji u vrtiću. Sve aktivnosti su imale veliki utjecaj na razvoj ličnosti i opšteg znanja kod djece, te slobodu u samostalnom izlaganju i samovrijednvanje. Kroz ove aktivnosti djeca su prije svega učila kroz igru koja je osnovna aktivnost djeteta, te razvijali maštu, spretnost, samostalnost, govor, učili druge nešto novo i drugačije, upoznali se sa zanimanjem: vozač autobusa, slastičar, mašinovođa, otpravnik vozova, fudbaler, bokser, balerina, planinar, kroz igru i maštu putovali u svijet dinosaura, LEGO svijet, hladne krajeve i staništa polarnog medvjeda na Arktiku i još mnogo toga.

Određene aktivnosti su pratile NPP, npr. "Vozač autobusa"- tema "Saobraćaj", "Otac, šta je?"- tema "Dan očeva", "Piknik sa porodicom"- tema "Dan porodice", "Vježbaj i budi fit"- tema "U zdravom tijelu - zdrav duh".

Kroz određene aktivnosti su razvijali ljubav prema sportu i zdravom načinu života, npr, "Mi smo balerine" "Ja bokser", "Mi smo planinari", "Ja fudbaler". A sve ostale aktivnosti su nastale kao želja da se prezentira dječije znanje, ljubav i stvaralaštvo, te da se kod djece razvijaju određene vještine i znanja.

CILJ I ŽELJENI ISHODI

Cilj:

- Poticati djecu na slobodno javno nastupanje
- Podizati svijest o značaju poticajnog okruženja za dječije stvaralaštvo

- Razvijanje socijalnih vještina kroz saradnju i timsku igru
- Unaprijediti saradnju sa roditeljima djece
- Unaprijediti kvalitetu dječijeg stvaralaštva u predškolskoj ustanovi
- Poticati dječiju maštu i kreativnost

Ishodi:

- Promovisanje vrijednosti dječijeg stvaralaštva u predškolskoj ustanovi
- Obostrano interesovanje i zadovoljstvo kroz stečena iskustva
- Uključivanje roditelja u rad predškolske ustanove
- Razvijanje slobode kod djece u samostalnom izlaganju i samovrijednovanje
- Razvoj ličnosti i opšteg znanja kod djece

DETALJAN OPIS REALIZACIJE

Inovativna praksa je nastala sasvim slučajno, neplanski, na insistiranje djevojčice Ajle da nauči djecu napraviti Barbiku sa krilima od papira. Poslije realizacije njene ideje i druga djeca su isto željela da nauče svoje drugare nešto novo, pa sam u sve to uključila i roditelje koji su u dogovoru sa mnom i svojom djecom smišljali nove aktivnosti i sadržaje u vrtiću. Iz te naše jako dobre saradnje je nastala inovativna praksa kojoj sam dala naziv „Ja učitelj“ jer su djeca uz podršku svojih roditelja bili učitelji svojim drugarima. Tako je realizovano 14 aktivnosti čiji detaljan opis slijedi:

1. BARBIKA SA KRILIMA OD PAPIRA

Ajla Pinjić, 6 godina

Ajla je u vrtić donijela plastična šarena krila (kao za lutku vilu) i to joj je bilo jedino i osnovno polazište za realizaciju ideje. Pustila sam je da vodi jutarnji sastanak, dok sam brižno pratila njen rad, sugerisala i asistirala joj. Poslije jutarnjeg sastanka upoznala je djecu sa svojom aktivnošću. Djeca koja su bila zainteresovana za njenu ideju sjela su sa njom za sto, a ostali su dobili druge aktivnosti.

Ajla je objasnila svoju ideju: „Precrtati krila na papir, obojiti ih po želji i izrezati, zatim crtati dijelove tijela za Barbiku ili cijelu Barbiku, obojiti, izrezati i zalijepiti na krila!“

Dobili su potreban materijal i krenuli smo sa realizacijom.

Po završetku aktivnosti svaka djevojčica je imala svoju Barbiku sa krilima od papira, i bile su jako sretnе kao da su dobile naskuplju i najmodernije Barbiku.

2. U ČAROBNOM PARKU DINOSAURA

Davud Omanović, 6 godina

Na izletu, sa svojim roditeljima, Davud je u Sloveniji posjetio park dinosaura. U dogovoru sa mamom napravio je PowerPoint prezentaciju o dinosaurima u kojoj su djeca jako uživala i mnogo naučila od Davuda. Ovo je bio prvi put da neko dijete PowerPoint prezentaciju izlaže u našem vrtiću. I to je bilo jedno divno, poučno i inspirirajuće iskustvo za djecu, a i za nas odgajatelje.

U svoju prezentaciju, zajedno sa mamom, Davud je stavio neke slike sa svoga putovanja u Sloveniju i posjete Parku Dinosauria, te su sa interneta skinuli neke slike i podatke o dinosaurima koji su bili

djeci fascinantni i nepoznati. Davud je sa mamom dobro izvježbao svoje izlaganje te ga na zreo i samouvjeren način predstavio djeci koja su sa oduševljenjem uživala u istom!

3. VJEŽBAJ I BUDI FIT

Iman Macić, 6

godina i mama Alma Macić

Alma je mama od djevojčice Iman i profesor je tjelesnog odgoja, ali i trener fitnesa, te smo se dogovorili da bude gost u našem vrtiću! Djeca su taj dan obukla udobnu garderobu, jer će Iman i njena mama obaviti trning sa njima.

Mama Alma je prvo razgovarala sa djecom o zdravoj ishrani, te o tjelovježbi, odnosno zabavnim igrama koje mogu pomoći djeci da se njihovo tijelo pravilno razvija. Alma privatno vrši trening za djecu predškolskog i nižeg školskog uzrasta, tako da je imala mnogo zabavnih vježbi i igara u kojima su djeca uživala. Iman je određene vježbe demonstrirala, pomagala djeci u pravilnom držanju tijela i izvođenju vježbi. Bila je jako sretna i ponosna na svoju mamu koju su djeca sa oduševljenjem i pažnjom slušala i pratila u radu.

4. SLATKE ČAROLIJE SA MAMAMA SRĐANOM I SLAĐANOM

Kristine Antelj, 4,5 godina, Stefana Glogovca, 4,5 godina i mame Slađana Antelj i Srđana Glogovac

Mame Kristine Antelj i Stefana

Glogovca su željele djeci pokazati kakve one ukusne kolačiće prave sa svojom djecom kod kuće, te da kod djece razviju kulinarske vještine! Donijele su potreban materijal, ispričale djeci kako one provode kod kuće vrijeme sa svojom djecom u izradi ukusnih kolačića, bile jako vrijedne i sa cijelom grupom djece napravile nekolike vrste ukusnih kuglica koje smo jeli dva dana u vrtiću! Njihova djeca su ujutro donijela namirnice za kuglice u vrtić, a zajedno sa svom drugom djecom učestvovala u izradi i oblikovanju ukusnih kuglica.

MATERIJAL: mljeveni petit keks, šećer u prahu, maslac, orasi, banane, kokos, čokoladne i šarene mrvice, kakao.

5. VOZAČ AUTOBUSA

Imran Mujić, 6 godina i otac Elvis Mujić

Imranov otac Elvis je vlasnik firme za prijevoz putnika i ujedno vozi jedan od autobusa. Predložio je da autobusom odveze djecu gdje mi želimo i u vožnji da upozna ih sa svojim zanimanjem! Odlučili smo se za vožnju do prijateljskog vrtića „Sveta Klara“ u Samostanu časnih sestara Franjevki u Bijelom Polju. Otac Elvis je došao po nas u vrtić u dogovoreno vrijeme. Djeca su bila jako uzbuđena jer je to za neke bio prvi put da se voze autobusom. Kada smo se udobno smjestili u autobus Elvis se predstavio djeci i rekao im da voli svoj posao jer tako ima priliku da upozna mnogo ljudi i stekne neke nove prijatelje, da bi se postao vozač autobusa moraš imati posebnu dozvolu za to- položiti D kategoriju, da uvijek morabiti oprezan u vožnji i brinuti za sigurnost putnika, autobus ima iste komande kao auto - volan, brzine, kočnica, gas...., opasno se naslanjati na vrata autobusa tokom vožnje.....itd. Dok smo se vozili do našeg odredišta vrtića „Sveta Klara“ dječica su vozača oca Elvisa počastili

zabavnim dječijim pjesmicama. Vožnja je protekla u ugodnoj atmosferi i razgovoru. U gostujućem vrtiću smo proveli dva sata u druženju i igri sa drugarima. Otac Elvis nam je obezbijedio i siguran povratak autobusom u naš vrtić. Vožnja autobusom, igra i druženje sa novim drugarima, te upoznavanje sa zanimanjem vozač

autobusa su bili divno iskustvo i doživljaj za dječicu.

Imran i njegov stariji brat su 4 godine boravili u našem vrtiću i za to vrijeme njihov otac je nekoliko puta vršio besplatne usluge prijevoza djece i odgajatelja na razne destinacije, te tako ojačao i učvrstio saradnju

porodica- vrtić.

6. OTAC...ŠTA JE???

Zana Demirović, 4 godine i otac Armin Demirović

Ideju od tate Armina Demirovića da bude naš gost u vrtiću, te da sa svojom kćerkicom Zanom odradi neku aktivnost, sam iskoristila za Dan očeva. Pričao je djeci o tome kako je to biti otac, kako on svoje slobodno vrijeme provodi sa kćerkama na kreativan način, o svom zanimanju, i kako i šta radi njegov poslodavac Željeznice F BiH.

Bio je kreativan – donio nam je prave željezničke kape, igru "Voz sa šinama", pištaljke, zastavice koje koriste otpravnici vozova, printane slike historije nastanka željeznice, bojanke, bombone, sa djecom je napravio loparić i čekić od kartona, formirali smo vozić od djece, te se igrali vozova i plesali uz pjesmi „Ivin voz“!

Njegova kćerkica Zana mu je sve vrijeme asistirala i aktivno učestvovala u realizaciji svih planiranih aktivnosti!

7. DINOSAURI

Hanan Mušić, 5 godina

Hanan je djeci predstavio svoju veliku ljubav prema dinosaurima. Pričao je djeci o vrstama dinosaura, kada su živjeli, čime su se hranili, kako su izgledali..... svoje izlaganje je upotpunio sa tri velika dinosaura na daljinsko upravljanje koji hodaju, oglašavaju se (riču), 3D slikovnicom o dinosaurima, enciklopedija o dinosaurima, bojanke o dinosaurima.

Hanan je zreo i samostalan dječak, a njegovi roditelji zbog poslovnih obaveza nisu mogli prisustvovati ovim aktivnostima, ali su bili vrijedni i sve do posljednjeg detalja osmislili i pripremili sa Hananom kod kuće!

8. JA, FUDBALER

Amar Hubana, 6 godina

Amar već 3 godine trenira fudbal u FK "Fortuna" u Mostaru. Naravno, predstavio se u dresu svog FK, kopačkama, štucnama i sa loptom.

Amar: „Ja igram špic u napadu. Dao sam jedan go klizeći kada smo igrali protiv Jablanice. Faul je iz daleka kad zabiješ.....npr. na sredini terena i polovini terena onda je „faul“, a ako je krug kraj gola onda je penal.

Ekipa ima 11 igrača, od toga je jedan golman... 10 igra, a 1 brani. Možeš biti i u odbrani da igraš-

kad neko ide prema tvom голу onda mu ti izbiješ loptu iz noga. Golman biti znači da u onoj kocki možeš loptu dirati rukama , a van te kocke ne možeš dirati rukama već samo nogama!“

Izašli smo na dvorište, zagrijali se uz rekvizite, neki drugari su ponijeli dresove, napravili smo tim i igrali fudbal!

Pošto Amar ima višegodišnje iskustvo u FK, on je svoje izlaganje odradio samouvjereno, vješto i jako disciplinovano! Sve pohvale roditeljima na trudu oko Amarovih treninga i utakmica!

9. MOJ LEGO SVIJET

Demir Šoš, 6 godina

LEGO kocke su velika ljubav dječaka Demira. To je nešto u čemu jako uživa i izražava svoju kreativnost, te smiruje njegov nestašni duh. Demir je za svoju aktivnost donio u vrtić dvije gajbe LEGO kockica u kojima su djeca uživala nekoliko dana.

Demir: „Kad je meni mama prvi put kupila LEGO kocke ja sam shvatio da ih jako volim. Ove sve kocke mi je kupila mama. Najradije pravim auto, motor, avion, džip... Kod kuće se najčešće sa mnom igra moja sestra Lamija. Ne volim kad se brat igra sa nama, jer mi sve razbacava. Igra LEGO je moja najdraža igra!“

Demir je u dogovoru sa svojom mamom ostavio sve LEGO kocke nekoliko dana u vrtiću, te su djeca danima u saradnji sa Deminom gradila sve što bi im palo na pamet. Poslije izvjesnog vremena naš vrtić je bio mala galerioja LEGO građevina.

10. MOJA MAMA JE BOKSER

Asja Karabeg, 3,5 godina i mama Edita Karabeg

Mama Edita od djevojčice Asje Karabeg je željela sa svojom djevojčicom da djeci prezentira njenu veliku ljubav boks, te svoju uspješnu karijeru boksera i šta se sve može postići upornim radom i treninzima.

Donijela je svoju odjeću za meč, bokzerske rukavice, samo dio medalja, diploma, priznanja, plaketa, isječaka iz novina... a trofeji su joj ostali kod mame u porodičnoj kući.

Edita: „Od svoje 12. godine treniram boks. Ukupno sam trenirala 11 godina. Trenirala sam Kickboks, boks, Tajlandski boks... Sa 16 godina sam od boksa prvi put zaradila 300 KM, a sa 17 godina se profesionalno počela baviti boksom, zarađivala i živjela od toga. Imam mnogo medalja, trofeja, plaketa, priznanja, isječaka iz novina koji su dokaz mojih uspjeha. Prvak države sam postala prvi put 2008. godine. Takmičila sam se u Hrvatskoj, Crnoj Gori, Albaniji, Italiji, Turskoj, Švicarskoj... Najdraži meč mi je bio u Splitu protiv

domaće takmičarke. Nju sam nokautirala u prvoj rundi u drugoj minuti. Ta takmičarka je bila starija od mene 10 godina. Imala sam preko 100 mečeva. Prestala sam trenirati u 24. godini kad sam saznala da sam trudna sa Asjom. Boks volim i danas i kad god imam priliku odigram s nekim meč i uživam u njemu!“

U početku je Asja bila hostesa koja je reklamirala medalje i priznanja , a poslije je odboksala jednu rundu sa mamom što je djeci bilo nezaboravno iskustvo. Naravno, mama Edita je pustila da Asja pobijedi u tom meču. Poslije su i druga djeca imala priliku da se u ringu bore protiv bokserke Edite, te su mogli da nauče kako previlno zauzeti gard u ringu, udariti protivnika i odbraniti se. Djeca su

imala priliku da se boksaju i između sebe!

11. MI SMO BALERINE

Nađa i Farah Marić, 5 godina

Blizankinje Nađa i Farah Marić već drugu godinu treniraju balet. Prije su trenirale u klubu „Arabeske“, a sada za njihovu nastavu baleta zadužen je baletni studio „Zrinjski“. Već imaju mnogo nastupa iza sebe i uživaju u baletu. Djeci su pokazale neke pokrete: pirueta, prsten, svijeća, most... demontrirale su labuđe jezero i plesale uz muziku. Ostale djevojčice su uživale u presvlačenju u balerine i sa radošću učile baletne pokrete od njih.

Nađa: „Ja volim balet, jer je tu sve „princezasto“. Najradije plešem „prsten“ (legneš na stomak i saviješ glavu unazad i dodirneš glavom vrhove prstiju)!”

Farah: „Meni su svi pokreti u baletu jednako dragi. Na baletu bude zabavno. Na kraju se svi mogu sami obući!“

Mama od Nađe i Farah se jako potrudila i pripremila kćerkicama mnogo baletskih suknjica, trikoa, baletanki koje su djevojčice oblačile i uživale u ulozi balerina. Čak su i neki dječaci željeli biti balerine pa su oblačili suknjice te se vrtili kao piruete. Naravno, upoznati su da i muškarci mogu plesati balet i da se oni zovu baletani. Djeca su imala prigodnu muziku uz koju su plesala, a poslije smo i pogledali video, odlomak jednog baleta.

12. PLIŠANI MEDO

Dalal Mušić, 6 godina

Otac Dalal Mušić je vlasnik ribnjaka na rijeci Neretvi i ponudio je da posjetimo njegov ribnjak. Ta ideja nam se nije činila prihvatljiva iz sigurnosnih razloga. Obavila sam razgovor sa Dalal o njenim interesovanjima i aktivnostima kod kuće. Rekla mi je da joj je najdraža igračka veliki plišani medo sa kojim spava i da želi da ga donese u vrtić i predstavi djeci. Predložila sam joj da sa mamom nauči neku recitaciju o medu koju će ona zajedno sa svojim medom naučiti svu djecu u vrtiću! Sljedeće sedmice smo realizovali ovu ideju. Dalal je donijela velikog bijelog plišanog medu u vrtić, ispričala djeci kako je dobila medu od majke kad je išla na pregled zuba kod stomatologa i bila jako dobra. Govorila je djeci čak i o polarnim medvjedima, gdje žive, šta jedu, kakvo krzno imaju... Izražajno je govorila recitaciju „Plišani medo“ te ponavljala sa djecom recitaciju dok je sva djeca nisu usvojila!

PLIŠANI MEDO

Nikad ne bacaj plišanog medu

Nikada njega ne drži na ledu

Jer njegova bunda fino te grije

I sa njim nikada hladno nije

Sa medom moraš spavati zimski san

Jer on ne pita da li je noć ili dan!

13. PIKNIK SA PORODICOM

Nađe i Farah Marić, 5 godina, te roditelji Asja i Selver Marić

Roditelji od blizankinja Nađe i Farah, Asja i Selver Marić su od ranije izrazili želju da učestvuju u nekoj aktivnosti u vrtiću te smo se dogovorili da sami osmisle nešto za dan porodice i da to realizuju sa djecom.

Njihova želja je bila da naprave piknik sa djecom uz zdravi obrok!

Jelovnik za zdravi obrok:

- sendviči sa ABC sirom,
- sendviči sa tunjevinom,
- zdravi ražnjići: hljeb, kikiriki maslac, domaći džem i banana.

Desert - domaće neprskane jagode sa eurokremom i šarenim mrvicama.

Piće - sok od zove.

Piknik je prošao u razgovoru o porodici i njenoj važnosti, te aktivnostima koje djeca provode sa svojim porodicama. Poslije piknika smo realizovali neke zabavne igre:

- košarka,
- smrdljiva lopta,
- vrući krompir,
- gluhi telefon,
- ajkula i labud, itd.

Asji i Selveru Mariću svi smo zahvalni na promociji zdrave ishrane i provođenju kvalitetnog vremena sa djecom, jer su uložili mnogo truda oko realizacije piknika i podsjetili nas na vrijednost zajedničkog vremena s porodicom. Bilo je kišovito vrijeme pa smo piknik morali realizovati u sobi umjesto na dvorištu vrtića. To nije pokvarilo, niti **umanjilo vrijednost našeg druženja!**

14. MI SMO PLANINARI

Džan Tipura, 5 godina; Benjamin Tipura, 6 godina i otac Džemal Tipura

Džan sa svojim ocem Džemalom i bratom Benjaminom mnogo vremena prvo u planinarenju, te je to njihov najdraži hobi koji su htjeli predstaviti Džanovim drugarima.

U vrtić su se dovezli džipom terencom i donijeli svu planinarsku opremu, te napravili roštiljadu sa djecom.

Naučili smo:

-Šta je to planinarenje, gdje se izvodi, šta se oblači, te šta moramo osnovno znati o planinarenju. To je ono čemu su nas na početku podučili. Od opreme - gojzerice, ruksak, planinske pantalone, majica, pištaljka, šatorsko krilo, nož, kompas, flaša sa vodom... Pištaljka ti služi ako se izgubiš da te neko čuje. Planinarska pištaljka ima na sebi kompas, termometar, lupu. U ruksaku treba imati peškir, kabanicu, kapu, duksericu, čakiju, bateriju, naočale, upaljač, motorole, zvučnik...

U planini postoje pravila lijepog ponašanja kao i u vrtiću i školi:

- Morate uvijek hodati kako hoda najsporiji da neko ne ostane,
- Ako se neko povrijedi u planini morate mu pomoći,

- Mora biti neko glavni - vodič, i morate ga poštovati,
- Poštovati pravila planinarskog doma,
- Smeće se nosi sa sobom koje nije razgradivo, a koru od banane ili jabuke baciti u prirodu,
- Maglić je najveća planina u BiH, u Evropi Man Blan, a u svijetu Mount Everest.
- Markacija je važna u planinarenju. Tako obilježavamo put kuda se smije ići. Marka je – crveni krug i bijela tačka u njemu!

To je samo dio onoga što smo naučili o planinarenju.

Šetali smo oko vrtića i markiranjem simulirali penjanje na Mount Everest. Palili smo logorsku vatru i pekli kobasice na njoj.

Benjamin je sa svojim ocem Džemalom išao na Olimp u Grčku, te su nam pričali svoje doživljaje sa tog nezaboravnog putovanja.

Kroz ovu aktivnost djeca su mogla razviti interes i ljubav prema planinarenju, razvijati zdrave stilove života, kroz predivno iskustvo ove porodice upoznati se sa ovim divnim sportom.

EFEKTI; POSTIGNUTI REZULTATI

Ono što je bilo važno kroz ove aktivnosti jeste to da su se djeca osjećala važnim, da mogu djeci prezentirati nešto što je njima važno, što vole, nešto što dobro rade, da mogu nekoga nešto naučiti, da se oslobode u javnom nastupu - izlaganju. Bitnu i veliku ulogu u ovom projektu je odigrala porodica. Danima sam se sa roditeljima znala dogovarati oko aktivnosti. Zajedno bismo osmišljavali način kako sve realizovati i koje sadržaje prezentirati. Roditeljima je bilo jako važno da sve organiziraju i prezentiraju dobro, zanimljivo, prilagođeno djeci, da iz toga djeca nuče nešto novo, da sadržaj bude edukativan. Ponekad je bilo teško naći dan kako uklopiti određenu aktivnost između svakodnevnih obimnih vrtićkih aktivnosti, poslovnih i privatnih obaveza roditelja, pa bi pregovori trajali i trajali... odgađali bi ih po nekoliko puta.

Jako sam sretna da sam u ovoj praksi naišla na veliko interesovanje i podršku roditelja koji su prihvatili novi način učenja i shvatili njegovu vrijednost za djecu.

Mislim da je kreativno stvaralaštvo i poticajno okruženje veoma značajno za razvoj dječije ličnosti, te socijalnih i emocionalnih kompetencija kod djece, te da je ova praksa jedan od načina da djeca prošire svoje opšte znanje i izraze svoje talente, da se ojača saradnja sa porodicom kroz način da su roditelji direktno uključeni u planiranje i realizaciju aktivnosti u vrtiću.

Primjenom ove prakse djeci će se omogućiti da razvijaju svoju maštu, kreativnost, usvajaju vještine i navike koje im mogu pomoći u budućem životu. Na Facebook stranici JU „Dječiji vrtići- Ciciban“ Mostar nalaze se fotografije velikog broja aktivnosti koje sam zajedno sa djecom realizovala i opisala u ovoj praksi, tako da svako onaj ko bi želio implementirati ovu ideju mogao bi to učiniti na isti ili sličan način, jer ovaj projekat daje tu mogućnost, bogatstvom sadržaja i širinom koju nudi. Implementacija istog zavisi od grupe, interesovanjima, afinitetima djece i odgajatelja, ali ga preporučujemo svima koji žele da istražuju i uče na nov i kreativan način i da se dobro zabave.

<https://youtu.be/3Og3uwkBgTk?si=GkngCdL-nBzo8kcT>

Tags

NIN

Collections

NIN 2019

Pobjednička praksa